

Igennem en årrække har de midlertidige fiskerilove endvidere indeholdt bemyndigelser for fiskeriministeren til at nedsætte og forhøje samtlige de i saltvandsfiskeriloven indeholdte mindstemål, jfr. § 10 i lov nr. 519 af 19. december 1949 om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove, og det må forudsættes, at det fortsat kan blive nødvendigt med større eller mindre mellemrum af biologiske og erhvervs-mæssige hensyn at regulere mindstemålene enten lokalt eller for hele landet.

Med hensyn til den bestående adgang for fiskeriministeren til helt at *ophæve* gældende mindstemål bemærkes, at selvom denne bemyndigelse ikke har været benyttet i de senere år, kan det meget vel tænkes, at det for visse farvande blev påkrævet f. eks. at ophæve målsbestemmelserne for isingen som næringskonkurrent til rødspætten. Bl. a. i farvandet nord for Fyn er isingbestanden for tiden så kraftig, at den forringer vækstmulighederne stærkt for rødspætten.

Jeg henleder iøvrigt opmærksomheden på, at den eventuelle bemyndigelse efter forslaget kun vil kunne udnyttes efter enstemmig indstilling af fiskeriets hovedorganisationer, og efter at dansk biologisk station har været taget med på råd. Her ved forekommer der at være taget de nødvendige forholdsregler imod muligheden for misbrug af bestemmelsen.

Under henvisning til foranstående skal jeg henstille, at bestemmelsen bibeholdes, således at der gives fiskeriministeren adgang til såvel at nedsætte som ophæve mindstemålene i tilfælde, hvor dette måtte findes påkrævet.

ad spørgsmål 13, § 19, stk. 1:

Såfremt udvalget lægger vægt på den foreslåede ændring, skal jeg ikke udtale mig imod denne.

Ændringen vil utvivlsomt bevirke, at fredningen bliver mere omfattende og således også mere værdifuld, idet en del udlegede hunskrubber, som i mange tilfælde er af meget ringe handelsværdi, vil blive sparet. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at der muligvis kan opstå visse vanskeligheder for fiskerne ved at skelne mellem hunskrubber, der ikke er rognfyldte, og hunskrubber, således at der derfor kan være fare for, at fiskerne uafvidende kan komme til at overtræde bestemmelsen.

ad spørgsmål 14, § 19, stk. 2:

Den i lovforslaget optagne fredningstid for gedder gældende for april måned er optaget i forslaget efter indstilling fra Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, der dog oprindeligt havde ønsket en mere omfattende fredningstid, nemlig fra 15. marts til 14. maj. Forslaget er udtryk for et kompromis, hvorved der i det udvalg, der har udarbejdet den foreliggende betænkning, er opnået enighed om en ensartet fredningstid i såvel fersk- som saltvand. En sådan ensartet fredningstid er af ikke uvæsentlig betydning af kontrolmæssige hensyn; dertil kommer, at fangsten af gedder også i saltvand på visse steder er af ikke uvæsentlig betydning, særlig for de lokale fiskere, og at det derfor må anses for ønskeligt at beskytte gedden i hvert fald i en del af dens legetid, hvor den er særlig let at fange. Det lader sig ikke benægte, at det, som af udvalget anført, kan forekomme, at en del gedder omkommer på grund af, at salt-holdigheden i vandet pludselig stærkt forøges, men såfremt man ønsker bestanden opretholdt, taler det af udvalget fremdragne forhold formentlig ikke imod, at der indføres fredningstid. Jeg skal derfor henstille, at den foreslåede fredningstid opret-holdes.

ad spørgsmål 15, § 25:

Ifølge oplysninger indhentet gennem fiskerikontrollen har der i de sidste 2 år kun foreligget 2 à 3 tilfælde, hvor de i bestemmelsen omhandlede nævn har afsagt kendelse med hensyn til oplags- og tørrepladser. Det er imidlertid muligt, at nævnene har været i virksomhed i flere tilfælde, idet sådanne ikke alle behøver at være blevet fiskerikontrollen eller ministeriet bekendt.

De af nævnet afsagte kendelser kan efter min formening ikke anses for endelige, forsåvidt angår de eventuelle tillagte erstatninger, idet jeg må være af den opfattelse, at domstolene, forsåvidt angår spørgsmålet om erstatningens størrelse, må have adgang til at efterprøve nævnenes afgørelser.